

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996 Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1996 N:o 1335—1339

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1335	Asetus pientyönantajien palvelukeskuksesta	3841
1336	Asetus eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta	3843
1337	Asetus valtion lihantarkastushenkilökunnasta	3848
1338	Asetus eläintautien vastustamisesta Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla sekä viennissä kolmansiin maihin	3851
1339	Valtioneuvoston päätös varautumisesta ydinjätehuollon kustannuksiin annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta	3855

N:o 1335

Asetus pientyönantajien palvelukeskuksesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

Työministerin esittelystä säädetään työvoima-asiain piiri- ja paikallishallinnosta 2 päivänä helmikuuta 1973 annetun lain (77/1973) 5 §:n nojalla:

1 §

Työministeriön määräämän työvoimapiirin toimiston alaisena toimii pientyönantajien palvelukeskus.

2 §

Keskus voi työnantajan toimeksiannosta ja hänen lukuunsa hoitaa ennakkoperintälain (418/1959) mukaan toimitettavia ennakonpidätyksiä, työnantajan sosiaaliturvamaksuja ja muita työnantajan työsuhteen perusteella suoritettavia maksuja koskevan maksuliikenteen, jos työnantaja on yritys, jossa on enintään kolme työntekijää. Jos työnantaja on kotitalous, keskus voi työnantajan toimeksiannosta ja hänen lukuunsa suorittaa myös palkanlaskennan ja -maksun. Keskus voi lisäksi neuvoa työnantajia maksuliikenteen hoitamisessa sekä palkanlaskennassa ja -maksussa.

3 §

Keskuksen palvelut ovat maksullisia. Maksujen suuruus vahvistetaan valtion maksupöytäkirjälain (150/1992) mukaisesti liiketaloudellisiin perusteisiin.

4 §

Keskuksen päällikkönä on toimistonjohtaja. Toimistonjohtajan on johdettava toimintaa työvoimapiirin toimiston asettamien, keskuksen ja työvoimapiirin toimiston välisiin neuvotteluihin perustuvien tulostavoitteiden mukaisesti.

5 §

Keskukselle kuuluvat asiat ratkaisee toimistonjohtaja tai muu virkamies, jolle ratkaisuvallta on annettu työjärjestyksellä.

6 §

Keskuksen työjärjestyksessä annetaan määräykset keskuksen tarkemmasta organisatiosta ja tehtäväjaosta.

Keskuksen työjärjestyksen vahvistaa keskus.

7 §

Keskuksen toimistonjohtajan nimittää työvoimapiirin toimisto.

Keskuksen muut virkamiehet nimittää ja muun henkilökunnan ottaa keskus.

8 §
Tarkemmat säännökset tämän asetuksen soveltamisesta antaa työministeriö.

9 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Työvoimapiirin toimistossa hoidetut 2 §:ssä tarkoitetut tehtävät siirtyvät keskukselle. Tehtäviä hoitanut henkilöstö siirtyy keskuksen palvelukseen ja säilyttää palvelussuhteisiinsa liittyvät oikeudet ja velvollisuudet.

Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 1336

Asetus**eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä säädetään eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1195/1996) nojalla:

1 §

Eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta annetun lain soveltamisala

Eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta annettua lakia (1195/1996) (jäljempänä *hygienialaki*) sovelletaan:

1) nauta- ja kavioläinten, sian, lampaan, vuohen, siipikarjan, poron, kanin, luonnonvaraisten ja tarhattujen riistaeläinten sekä matelijoiden lihaan ja kyseisten eläinlajien lihasta saataviin tuotteisiin; poroihin, jotka joudutaan lopettamaan ampumalla, sovelletaan luonnonvaraista riistaa koskevia määräyksiä;

2) kalastustuotteisiin, sammakoihin ja etanoihin sekä niistä saatuihin tuotteisiin;

3) maitoon, mukaan lukien ternimaito, ja siitä saataviin tuotteisiin;

4) muniin;

5) kanojen, ankkojen, hanhien, kalkkunoiden, helmikanojen ja viiräisten munista valmistettuihin munavalmisteisiin; ja

6) hunajan vieraiden aineiden valvontaan.

2 §

Yleiset hygienialain soveltamisalan rajoitukset

Hygienialakia ei sovelleta tuottajan tai kalastajan yksityistaloudessa käytettäviin eläimistä saataviin elintarvikkeisiin.

3 §

Lihaa koskevat hygienialain soveltamisalan rajoitukset

Hygienialakia ei sovelleta:

1) sellaiseen siipikarjan lihaan, jonka kuluttaja hankkii omaan käyttöönsä suoraan sellaiselta tuotantotilalta, joka tuottaa enintään 10 000 lintua vuodessa;

2) sellaiseen poron lihaan, jonka kuluttaja poronhoitoalueella hankkii omaan käyttöönsä suoraan lihan tuottajalta;

3) sellaiseen tarhattujen lintujen, kanin tai luonnonvaraisen riistan lihaan, jonka kuluttaja hankkii omaan käyttöönsä suoraan tuottajalta tai metsästäjältä; eikä

4) vähittäiskauppaan tai suurtalouksille toimitettavaan metsästettävien luonnonvaraisten jäniseläinten ja lintujen lihaan.

4 §

Kalastustuotteita, etanoita ja sammakoita koskevat hygienialain soveltamisalan rajoitukset

Hygienialakia ei sovelleta:

1) sellaisiin kalastustuotteisiin sekä niistä saatuihin tuotteisiin, jotka kalastaja tai kalanviljelijä itse toimittaa suoraan kuluttajalle, vähittäiskauppaan tai suurtalouteen, jos näin toimitettujen tuotteiden valmistukseen käytettävien kalastustuotteiden määrä on alle 10 000 kiloa vuodessa; eikä

2) kalastustuotteista, sammakoista tai etanoista saatujen jalosteiden käsittelyyn silloin,

kun niitä käytetään toisen elintarvikkeen raaka-aineena.

5 §

Maitoa ja munia koskevat hygienialain soveltamisalan rajoitukset

Hygienialakia ei sovelleta:

1) maidon tai siitä saatavien tuotteiden käsittelyyn silloin, kun niitä käytetään muiden elintarvikkeiden raaka-aineena;

2) munien käsittelyyn silloin, kun niitä käytetään muiden elintarvikkeiden kuin munavalmisteiden raaka-aineena; eikä

3) munavalmisteen käsittelyyn silloin, kun sitä käytetään muiden elintarvikkeiden raaka-aineena.

6 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *siipikarjalla* kotieläiminä pidettyjä kanoja, kalkkunoita, helmikanoja, ankkvoja ja hanhia;

2) *tarhatulla riistalla* tarhattuja luonnonvaraisiin lajeihin kuuluvia maanisäkkäitä ja lintuja;

3) *tarhatuilla suurilla linnuilla* isokokoiisiin lintulajeihin kuuluvia tarhattuja lintuja kuten strutsia ja emua;

4) *luonnonvaraisella riistalla* metsästettäviä luonnonvaraisia maanisäkkäitä ja lintuja;

5) *lihasta saadulla tuotteella (lihatuote)* joko kokonaan tai osittain lihasta valmistettuja elintarvikkeeksi tarkoitettuja tuotteita; asianomainen ministeriö määrittelee tarkemmin sen, mitkä tuotteet ovat lihatuotteita;

6) *kalastustuotteella* kaikkia elintarvikkeeksi pyydystettyjä tai viljeltyjä meren ja makean veden eläimiä sekä näiden mätiä ja muita osia lukuun ottamatta vesinisäkkäitä ja sammakoita;

7) *etanoilla* lajeihin *Helix pomotia* Linné, *Helix aspersa* Muller ja *Helix lucorum* sekä heimoon *Achatinidae* kuuluvia kotiloita;

8) *sammakoilla* lajeihin *Rana* spp. (heimo *Ranidae*) kuuluvia sammakoita;

9) *kalastustuotteesta, sammakoista tai etanoista saadulla tuotteella (raakavalmisteet ja jalosteet)* näistä elintarvikkeista joko kokonaan tai osittain valmistettua elintarvikkeeksi tarkoitettua tuotetta; asianomainen ministeriö määrittelee tarkemmin sen, mitkä tuotteet kuuluvat näihin tuotteisiin;

10) *kalastustuotteesta, sammakoista tai etanoista saadulla jalosteella* prosessoitua tuotetta, joka on saatu käsittelemällä kalastustuotetta, sammakoita tai etanoita kemiallisesti tai fysikaalisesti esimerkiksi kuumentamalla, savustamalla, suolaamalla, kuivaamalla, marinoimalla tai muulla niihin verrattavalla tavalla; jaloste voi sisältää myös muita elintarvikkeita kuin kalastustuotteita, sammakoita tai etanoita;

11) *kalastajalla ja kalanviljelijällä* yksittäistä henkilöä ja sitä taloutta, johon kyseinen henkilö kuuluu;

12) *maidosta saatavalla tuotteella (maitopohjainen tuote)* joko kokonaan tai osittain maidosta valmistettua elintarvikkeeksi tarkoitettua tuotetta; asianomainen ministeriö määrittelee tarkemmin sen, mitkä tuotteet ovat maitopohjaisia tuotteita;

13) *ternimaidolla* maitoa, jota lehmä tuottaa neljän vuorokauden ajan poikimisesta ja joka koostumukseltaan ja laadultaan poikkeaa normaalista maidosta;

14) *munalla* elintarvikkeeksi käytettäviä kuorellisia linnunmunia;

15) *ensisapumispaikalla* sellaista hygienialain nojalla hyväksyttyä laitosta tai terveydensuojelulaissa (763/1994) tarkoitettua elintarvikehuoneistoa, joka Suomessa ensimmäisenä vastaanottaa toisesta jäsenvaltiosta saapuneen eläimistä saatavia elintarvikkeita käsittävän erän; ja

16) *tuotantotilalla* eläimistä saatavien elintarvikkeiden alkutuotantoa harjoittavaa yksikköä.

7 §

Valtion tehtävänä oleva vieraiden aineiden valvonta

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos vastaa kansallisten vieraiden aineiden valvontaohjelmien laatimisesta ja toteuttamisesta. Laitos voi tässä tehtävässä käyttää apunaan lääninhallituksia ja kunnan valvontaviranomaisia.

8 §

Valtion tehtävänä oleva lihantarkastus ja valvonta

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos huolehtii valvonnasta ja tarkastuksesta teurastamossa sekä valvonnasta teurastamon yhteydessä olevassa laitoksessa.

9 §

Poron lihan tarkastuksen ja valvonnan järjestäminen

Lääninhallitus hyväksyy poroteurastamon ja poron teurastuspaikan sekä järjestää niissä valvonnan ja tarkastuksen.

Kunnan valvontaviranomainen hyväksyy laitoksen, joka on poroteurastamon ja poron teurastuspaikan yhteydessä, ja järjestää sen valvonnan.

Lääninhallituksen on ilmoitettava hyväksymänsä laitos eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle valtakunnalliseen laitosrekisteriin merkitsemistä varten.

10 §

Poron lihan tarkastuksesta perittävät maksut

Poroteurastamossa ja poron teurastuspaikassa suoritetusta lihantarkastuksesta ja siihen liittyvästä valvonnasta perittävä maksu peritään tarkastusta pyytäneeltä elinkeinon harjoittajalta. Maksun suuruuden määräämisessä noudatetaan, mitä valtion maksuperustelaisissa (150/1992) säädetään.

11 §

Kotimaan kulutukseen tarkoitetun luonnonvaraisen riistan lihantarkastus

Kotimaan kulutukseen tarkoitetun luonnonvaraisen riistan liha voidaan kunnan tarkastuseläinlääkärin luvalla teurastaa ja sen liha tarkastaa muussakin kuin teurastamossa tai teurastuspaikassa. Luvan myöntämisen edellytyksenä on, että teurastus voidaan suorittaa hygieenisesti.

12 §

Teurastuspaikan suurimmat sallitut teurastusmäärät

Teurastuspaikka on laitos, jossa teurastettavien eläinten määrä ei ylitä tässä pykälässä mainittuja määriä.

Nauta- ja kavioeläinten sekä sikojen, lampaiden ja vuohien teurastuspaikassa saadaan teurastaa korkeintaan 20 eläinyksikköä viikossa ja 1 000 eläinyksikköä vuodessa. Kavioeläimet ja täysikasvuiset nautaeläimet vastaavat 1,0 yksikköä ja muut nautaeläimet 0,50 yksikköä. Siat, joiden elopaino on yli

100 kiloa, vastaavat 0,20 yksikköä ja muut siat 0,15 yksikköä. Lampaat ja vuohet vastaavat 0,10 yksikköä. Alle 15 kiloa painavat karitsat, kilit ja pikkuporsaat vastaavat 0,05 yksikköä.

Siipikarjan teurastuspaikassa saadaan teurastaa korkeintaan 150 000 siipikarjaan kuuluvaa lintua vuodessa.

Poron teurastuspaikassa saadaan teurastaa korkeintaan 4 000 poroa teurastuskaudessa.

Tarhatun riistan ja kanin teurastuspaikassa teurastettavien eläinten enimmäismääriin sovelletaan muiden eläinten teurastuspaikoissa teurastettavien samanpainoisten tai lähinnä samaa lajia olevien eläinten teurastukselle asetettuja enimmäismääriä. Tarhattujen suurten lintujen suurimmat teurastusmäärät ovat samat, mitkä on asetettu lampaan teurastukselle.

Laitokset, joissa teurastettujen eläinten määrä ylittää edellä tässä pykälässä mainitut enimmäismäärät, ovat teurastamoja.

13 §

Laitoksen ilmoittamis- ja kirjanpitovelvollisuus

Laitoksen on pidettävä kirjaa laitokseen tuoduista ja laitoksesta viedyistä eläimistä ja eläimistä saatavista elintarvikkeista. Kirjanpidosta on ilmentävä, mistä teuraseläin tai eläimistä saatava elintarvike on laitokseen tuotu sekä laitoksesta toimitetun eläimistä saatavan elintarvikkeen määränpää.

Laitoksen on pidettävä kirjaa omavalvonnasta ja sen tuloksista.

Teurastamon ja teurastuspaikan on kustannuksellaan pidettävä kirjaa laitoksessa teurastetuista eläimistä ja niiden sairastavuustiedoista sekä lihantarkastuksen tuloksista. Teurastamon ja teurastuspaikan on kustannuksellaan ilmoitettava lihan tuottajalle lihantarkastuksen yhteydessä kerätyt, teurastettuja eläimiä koskevat tiedot.

Asianomainen ministeriö antaa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitetusta ilmoittamisesta ja kirjanpidosta.

14 §

Ensisaapumispaikan ilmoittamis- ja kirjanpitovelvollisuus

Ensisaapumispaikan on ilmoitettava asianomaiselle valtion tarkastuseläinlääkärille tai

kunnan valvontaviranomaiselle ennen kuin se aloittaa toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevien eläimistä saatavien elintarvikkeiden vastaanottamisen.

Ensisaapumispaikkojen on pidettävä kirjaa niihin toisesta jäsenvaltiosta saapuneista eläimistä saatavia elintarvikkeita sisältävistä eristä ja niitä koskevasta omavalvonnasta. Saapuneista eristä on ilmoitettava asianomaiselle valtion tarkastuseläinlääkärille tai kunnan valvontaviranomaiselle.

Asianomainen ministeriö antaa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitetusta ilmoittamisesta ja kirjanpidosta.

15 §

Tuotantotilan sairaita ja lääkittyjä eläimiä koskeva ilmoittamis- ja kirjanpitovelvollisuus

Tuotantotilan on eläviä eläimiä laitokseen toimittaessaan kirjallisesti ilmoitettava teurastamolle, teurastuspaikalle tai muulle laitokselle seuraavat tiedot:

1) tieto eläinten sairaudesta ja eläimistä saatavan elintarvikkeen laatuun mahdollisesti haitallisesti vaikuttavasta muusta seikasta;

2) lääkittyjen eläinten osalta eläinten lääkityksestä annetun lain (402/1990) mukaiset tiedot eläinten lääkityksestä; ja

3) tieto edeltävän kolmen vuoden aikana lihantarkastuksen yhteydessä tai muussa tutkimuksessa saman tuotantotilan toisesta eläimestä todetusta vieraasta aineesta.

Tuotantotilan on myös ilmoitettava maitoa, munia tai hunajaa laitokseen lähettäessään eläinten lääkityksestä annetun lain mukaiset tiedot eläinten lääkityksestä.

Laitoksen on välitettävä I momentissa tarkoitettu tieto edelleen laitosta valvovalle viranomaiselle. Jos eläin tarkastetaan elävänä muualla kuin teurastamossa tai teurastuspaikassa, on tuotantotilan ilmoitettava kyseinen tieto tarkastavalle eläinlääkärille.

16 §

Siipikarjanpitoyksikön kirjanpitovelvollisuus

Siipikarjanpitoyksikön on pidettävä kirjaa teurastettavaksi tarkoitetuista linnuista.

Asianomainen ministeriö antaa tarkemmat määräykset lintujen alkuperää ja kasvatusta koskevasta kirjanpidosta.

17 §

Laitosten rakenteita koskevat siirtymäkaudet

Sellaiset kalastustuotteita, maitoa tai näistä saatavia tuotteita käsittelevät laitokset, joille kunnan valvontaviranomainen on laitoksen hakemuksesta myöntänyt poikkeuksen laitoksen teknisistä vaatimuksista, on saatettava hygienialain vaatimukset täyttäväksi vuoden 1997 loppuun mennessä.

Lisäksi seuraavat lihaa ja lihatuotteita käsittelevät laitokset on saatettava hygienialain vaatimukset täyttäväksi vuoden 1997 loppuun mennessä:

1) nauta- ja karioeläimiä, sikoja, lampaita ja vuohia teurastavat teurastamot sekä näiden lihaa käsittelevät leikkaamot ja kylmävarastot;

2) muita lihatuotteita kuin jauhelihaa ja raakalihavalmisteita valmistavat laitokset; ja

3) poroteurastamot ja muut porojen teurastukseen hyväksytyt paikat.

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos ja lääninhallitus voivat hyväksymiensä laitosten osalta hakemuksesta myöntää yksittäistapauksissa enintään vuoden pituiseksi määräajaksi lisääntymäaikaa laitoksen saattamiseksi hygienialain vaatimukset täyttäväksi, jos laitos on ennen vuoden 1997 loppua aloittanut siihen tähtäävät muutostyöt. Kunnan valvontaviranomainen voi hyväksymiensä laitosten osalta myöntää vastaavan lisäajan saatuaan siihen lääninhallitukselta kirjallisen luvan.

18 §

Siirtymäkautta koskevat rajoitukset

Laitokset, jotka eivät 17 §:ssä tarkoitettuna siirtymäkauden aikana täytä hygienialain vaatimuksia, eivät siirtymäkauteksi saa toimittaa lihaa, lihatuotteita, maitoa tai maitotuotteita toisiin Euroopan talousalueeseen kuuluviin valtioihin.

19 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöön panemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

Tällä asetuksella kumotaan seuraavat asetukset, 1, 2, 5 ja 6 kohdassa mainitut asetukset,

set niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen:

1) kalahygienialain voimaanpanosta 10 päivänä kesäkuuta 1994 annettu asetus (481/1994);

2) samana päivänä annettu kalahygienia-asetus (482/1994);

3) lihahygienialain täytäntöönpanosta 28 päivänä kesäkuuta 1994 annettu asetus (512/1994);

4) siipikarjan lihan tarkastamisesta samana päivänä annettu asetus (513/1994);

5) poron lihan tarkastamisesta samana päivänä annettu asetus (514/1994);

6) riistan ja kanin lihan tarkastamisesta samana päivänä annettu asetus (515/1994); ja

7) maitohygienialain täytäntöönpanosta 15 päivänä kesäkuuta 1994 annettu asetus (672/1994).

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 1337

Asetus**valtion lihantarkastushenkilökunnasta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä säädetään eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1195/1996) 10 §:n 2 momentin, 59 §:n ja 60 §:n nojalla:

1 §

Yleiset säännökset

Teurastamossa ja sen yhteydessä olevassa laitoksessa suoritettavaa valvontaa ja tarkastusta varten on valtion palveluksessa virkasuhteisia tarkastuseläinlääkäreitä ja työsovimussuhteisia tarkastusapulaisia.

Teurastamoissa ja niiden yhteydessä olevissa laitoksissa toimivat valtion tarkastuseläinlääkärit ja tarkastusapulaiset ovat eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen palveluksessa. Poroteurastamoissa ja poron teurastuspaikoissa toimivat tarkastuseläinlääkärit ja tarkastusapulaiset ovat kuitenkin asianomaisen lääninhallituksen palveluksessa.

2 §

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen tarkastuseläinlääkäriin kelpoisuusvaatimukset

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen tarkastuseläinlääkäriin kelpoisuusvaatimuksena on, että asianomainen on Suomessa laillistettu eläinlääkäri ja täyttää asianomaisen ministeriön asettamat vaatimukset hyvästä perhe-tyneisyydestä lihantarkastukseen.

3 §

Lääninhallituksen tarkastuseläinlääkäriin kelpoisuusvaatimukset

Lääninhallituksen tarkastuseläinlääkäriin

kelpoisuusvaatimuksena on, että asianomainen on Suomessa laillistettu eläinlääkäri.

Eläinlääkärintoimen harjoittamisesta annetun lain (409/1985) 3 a §:n 1 momentin nojalla Suomessa laillistetulta eläinlääkäritä (ETA-sopimuksen nojalla laillistettu eläinlääkäri) vaaditaan sen lisäksi, että hän on laillistettu eläinlääkäri, myös asianomaisen ministeriön eläinlääkintäasioista vastaavan osaston antama todistus siitä, että hän on osoittanut tutustuneensa hyväksyttävästi Suomen lihantarkastuslainsäädäntöön. Lainsäädäntöön tutustuminen voidaan osoittaa mainitulle osastolle tai sen määräämälle viranomaiselle joko suullisessa haastattelussa tai kirjallisella kokeella. Haastattelu ja koe ovat eläinlääkäriille valinnaisia ja ne voidaan suorittaa suomen tai ruotsin kielellä.

4 §

Väliaikaisen tarkastuseläinlääkäriin kelpoisuusvaatimukset

Väliaikaisesti tarkastuseläinlääkäriinä voi toimia myös muu kuin 2 tai 3 §:ssä tarkoitettu eläinlääkäri tai eläinlääketieteen kandidaatti. Kelpoisuusvaatimuksena on tällöin, että eläinlääkäriillä tai eläinlääketieteen kandidaatilla on eläinlääkäriin toimen harjoittamisesta annetun lain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettu lupa eläinlääkäriinä toimimiseen.

Muussa Euroopan unionin jäsenvaltiossa ja Euroopan talousalueen jäsenvaltiossa laillistettu eläinlääkäri voi toimia väliaikaisena tarkastuseläinlääkärinä edellyttäen, että asianomainen on hyväksyttävästi suorittanut 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun lihantarkastuslainsäädännön haastattelun tai kuulustelun.

5 §

Lääninhallituksen henkilöstöhallintotehtävät

Lääninhallitus myöntää eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen palveluksessa olevalle tarkastuseläinlääkärille sellaisen virkavapauden, johon asianomaisella on virkaehtosopimuksen mukaan oikeus. Lääninhallitus ratkaisee myös muun virkavapausasian enintään vuoden kestävästä virkavapauden osalta. Lääninhallitus ottaa viran väliaikaisen hoitajan myöntämänsä virkavapauden ajaksi.

Lääninhallitus ratkaisee eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen palveluksessa olevien tarkastuseläinlääkäreiden vuosilomia koskevat asiat ja ottaa tarvittavat vuosilomasijaiset, jollei jäljempänä 6 §:ssä toisin säädetä.

Lääninhallitus tekee 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa asioissa päätökset eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen antamien ohjeiden mukaisesti. Lääninhallituksen on viipymättä toimitettava eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle tiedoksi 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa asioissa tekemänsä päätökset.

6 §

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen tarkastuseläinlääkärin tehtävät

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen tarkastuseläinlääkärin tehtävänä on sen lisäksi, mitä eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta annetussa laissa (1195/1996), eläintautilaissa (55/1980) ja eläinsuojelulaissa (247/1996) ja niiden nojalla tarkastuseläinlääkärin tehtävistä säädetään tai määrätään:

1) huolehtia eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen palveluksessa olevien tarkastusapulaisten tehtävien hoitoon ja tarkastusapulaisista koskevaan henkilöstöhallintoon liittyvistä asioista siten kuin eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos tarkemmin määrää; ja

2) suorittaa ne tehtävät, jotka tarkastuseläinlääkärille erikseen säädetään tai

eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos hänen tehtäväkseen määrää.

Jos samassa laitoksessa on kaksi tai useampia tarkastuseläinlääkäreitä, voi eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos määrätä yhden heistä muiden tehtäviensä ohessa johtamaan laitoksessa suoritettavaa lihantarkastusta ja laitoksen valvontaa. Johtava tarkastuseläinlääkäri ratkaisee myös muiden laitoksessa toimivien tarkastuseläinlääkäreiden vuosilomia koskevat asiat ja ottaa tarvittavat vuosilomasijaiset.

Tarkastuseläinlääkäreiden tehtävistä, työnojoista ja ratkaisuvallan käytöstä määrätään tarkemmin eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen vahvistamassa työjärjestyksessä.

7 §

Lääninhallituksen tarkastuseläinlääkärin tehtävät

Lääninhallituksen tarkastuseläinlääkärin on sen lisäksi, mitä eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta annetussa laissa, eläintautilaissa ja eläinsuojelulaissa ja niiden nojalla tarkastuseläinlääkärin tehtävistä säädetään tai määrätään, suoritettava muut toimialaansa liittyvät eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen tai lääninhallituksen määräämät tehtävät.

Jos samassa poroteurastamossa tai poron teurastuspaikassa on kaksi tai useampia tarkastuseläinlääkäreitä, voi lääninhallitus määrätä yhden heistä muiden tehtäviensä ohella johtamaan laitoksessa suoritettavaa lihantarkastusta ja laitoksen valvontaa.

8 §

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen tarkastusapulaisen tehtävät

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen palveluksessa olevan tarkastusapulaisen tehtävänä on avustaa tarkastuseläinlääkärinä tälle säädettyjen tai määrättyjen tehtävien suorittamisessa. Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos voi tarvittaessa vahvistaa tarkastusapulaisen tehtäviä koskevan työjärjestyksen.

9 §

Poron lihan tarkastuspalkkiot

Lääninhallituksen tarkastuseläinlääkärille poron lihan tarkastuksesta ja laitoksen val-

vonnasta maksettavasta palkkiosta ja matkakustannusten korvauksesta säädetään eläinlääkäreiden toimituspalkkioista annetussa asetuksessa (1269/1989).

10 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

Tällä asetuksella kumotaan valtion lihan-tarkastushenkilökunnasta 28 päivänä kesäkuuta 1994 annettu asetus (516/1994).

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olleiden säännösten nojalla annettu tarkastuseläinlääkärin työjärjestys jää edelleen voimaan, kunnes se asianomaisessa jär-jestyksessä muutetaan tai kumotaan.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 1338

Asetus**eläintautien vastustamisesta Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla sekä viennissä kolmansiin maihin**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä säädetään 18 päivänä tammikuuta 1980 annetun eläintautilain (55/1980) 13 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laeissa 809/1992 ja 424/1994:

1 §

Tarkoitus

Tämän asetuksen tarkoituksena on estää eläintautien leviäminen:

1) toimitettaessa eläimiä ja tavaroita muista Euroopan unionin jäsenvaltioista Suomeen ja vastaavasti Suomesta muihin Euroopan unionin jäsenvaltioihin; sekä

2) vietäessä eläimiä ja tavaroita muihin maihin kuin Euroopan unionin jäsenvaltioihin.

2 §

Soveltamisala

Asetus koskee seuraavia eläimiä ja tavaroita:

1) elävät eläimet, niiden sukusolut ja alkiot sekä kuolleet eläimet ja niiden osat;

2) eläimistä saatavat tuotteet;

3) jätteet, rehut ja lannoitteet, jotka sisältävät eläimistä peräisin olevia aineksia;

4) eläinten lanta, virtsa ja muut eritteet;

5) eläintauteja aiheuttavat bakteeri-, virus-, lois- ja niihin verrattavat pieneliöviljelmät sekä eläimille tarkoitettut rokotteet, seerumit ja niiden kaltaiset tuotteet;

6) heinät ja oljet;

7) kuljetusvälineet, tavarapäälykset, säilytysastiat, pakkaustarvikkeet ja kuivikkeet,

joista voidaan katsoa aiheutuvan eläintautien leviämisen vaaraa;

8) eläinten tuotannossa, hoidossa ja pito-paikoissa käytetyt esineet, varusteet ja vaatteet sekä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen eläinten ja tavaroiden säilytykseen, pakkaamiseen tai kuljetukseen käytetyt esineet.

Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto määrittelee tarkemmin 1 momentissa tarkoitettut eläimet ja tavarat.

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *jäsenvaltiolla* Euroopan unionin jäsenvaltiota;

2) *kolmannella maalla* Euroopan unionin ulkopuolista valtiota;

3) *sisämarkkinatuonnilla* mitä tahansa eläinten tai tavaroiden liikkumista muusta jäsenvaltiosta Suomeen;

4) *sisämarkkinaviennillä* mitä tahansa eläinten tai tavaroiden liikkumista Suomesta muuhun jäsenvaltioon.

4 §

Sisämarkkinatuonnille ja -viennille asetettavat vaatimukset

Maa- ja metsätalousministeriön eläinlää-

kintä- ja elintarvikeosasto antaa Euroopan yhteisön lainsäädännössä edellytetyt määräykset muiden jäsenvaltioiden alueelta Suomeen toimitettaville ja vastaavasti Suomesta muiden jäsenvaltioiden alueelle toimitettaville eläimille ja tavaroille ja niitä koskeville asiakirjoille asetettavista vaatimuksista sekä menettelystä, jota noudattaen tarkastetaan, täytyvätkö vaatimukset. Tuonti voidaan määrätä myös luvanvaraiseksi, jos Euroopan yhteisön lainsäädännöstä ei johdu muuta.

5 §

Sisämarkkinatuonnin ja -viennin edellytysten selvittäminen

Eläinten tai tavaroiden maahantuojan ja maastaviejän on huolehdittava eläinten tai tavaroiden tuonti- tai vientikelpoisuutta koskevien lupien, asiakirjojen ja muiden selvitysten hankkimisesta.

6 §

Sisämarkkinatuonnin ja -viennin edellyttämät tarkastukset

Eläinten tai tavaroiden maahantuojan tai maastaviejän on huolehdittava siitä, että eläimet tai tavarat tarkastetaan siten kuin maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto määrää.

Tarkastukset ja niihin liittyvät toimenpiteet suorittaa Suomessa kunnaneläinlääkäri, tarkastuseläinlääkäri tai läänineläinlääkäri. Sisämarkkinavientiin liittyvät tarkastukset voi lisäksi suorittaa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston maastaviejän rekisteröitymisen yhteydessä valtuuttama muu eläinlääkäri. Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto antaa tarkemmat säännökset tarkastusten suorittamisesta.

7 §

Sisämarkkinatuontiin kelpaamattomiin eläimiin tai tavaroihin kohdistuvat toimenpiteet

Jos maahan tuotaviksi aiottujen eläinten tai tavaroiden epäillään tai todetaan levittävän eläintautilain (55/1980) 3 §:n 2 momentissa tarkoitettua eläintautia tai sellaista vakavaa tarttuvaa eläintautia, jota ei esiinny Suomessa, eläimet tai tavarat on määrättävä vietä-

viksi maasta, tallettaviksi, asetettaviksi eristykseen tai karanteeniin, lopetettaviksi tai hävitettäväksi taikka käytettäväksi tarkoitukseen, josta ei aiheudu eläintaudin leviämisen vaaraa.

Maahan tuotaviksi aiottu eläimet tai tavarat, jotka muutoin kuin 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa eivät täytä maahantuonnin edellytyksiä tai joista ei ole esitetty vaadittuja selvityksiä, on määrättävä vietäväksi maasta, tallettaviksi, asetettaviksi eristykseen tai karanteeniin taikka käytettäväksi tarkoitukseen, josta ei aiheudu eläintaudin leviämisen vaaraa.

Eläimet tai tavarat, jotka on tuotu maahan vastoin tätä asetusta tai sen nojalla annettuja säännöksiä, voidaan määrätä vietäväksi maasta, tallettaviksi, asetettaviksi eristykseen tai karanteeniin taikka lopetettaviksi tai hävitettäväksi.

Edellä 1—3 momentissa säädettyä menettelyä voidaan soveltaa myös kyseisissä momenteissa tarkoitettun eläimen jälkeläisiin, alkioihin ja sulusoluihin sekä eläimestä saataviin tuotteisiin.

8 §

Menettely sisämarkkinatuontiin kelpaamattomiin eläimiin ja tavaroihin kohdistuvista toimenpiteistä päätettäessä

Edellä 7 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä päättää maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto, läänineläinlääkäri, kunnaneläinlääkäri tai tarkastuseläinlääkäri. Jos ihmisten tai eläinten terveyden suojelemisesta ei muuta johdu, maahantuojaja voi kuitenkin valita, mihin 7 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä ryhdytään.

Jos eläinten tai tavaroiden maahantuonnin esteenä oleva syy on mahdollista poistaa, maahantuojalle on varattava tilaisuus kohdullisessa ajassa täydentää maahantuonnin edellytyksiä koskevia selvityksiä ennen kuin eläimiin tai tavaroihin kohdistuvista toimenpiteistä päätetään. Päätökseen voidaan liittää ehtoja sen täytäntöönpanossa noudattavasta menettelystä. Päätös hävittämisestä voidaan antaa uhalla, että päätöksen mukaisesti suorittamatta jäänyt hävittäminen teetetään laiminlyöjän kustannuksella.

Päätös maastaviennistä voidaan tehdä vain, jos sen maan toimivaltaiselta viranomaiselta, johon eläin tai tavara on tarkoitus määrätä

vietäväksi, on varmistettu, että eläin tai tavara voidaan viedä kyseiseen maahan.

Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto antaa tarvittaessa tarkemmat säännökset 7 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä ja tässä pykälässä tarkoitettusta menettelystä.

9 §

Maastaviejän selonottovelvollisuus viennissä kolmansiin maihin

Eläinten tai tavaroiden maastaviejän on huolehdittava kolmannen maan asettamien maahantuonnin edellytysten selvittämisestä.

Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto määrää kuitenkin vientiehdot, jos Suomella tai Euroopan unionilla on viennin kohteena olevan kolmannen maan kanssa eläinlääkinnällisiä vientiehtoja koskeva sopimus.

10 §

Vientitarkastus viennissä kolmansiin maihin

Suomesta kolmansiin maihin vietäviksi tarkoitetut eläimet ja tavarat tarkastetaan maastaviejän pyynnöstä sen maan asettamien maahantuonnin edellytysten mukaisesti, johon eläimet tai tavarat viedään.

Tämän vientitarkastuksen tekee kunnaneläinlääkäri, tarkastuseläinlääkäri tai läänineläinlääkäri taikka maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston määräämä muu eläinlääkäri siten kuin maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto tarkemmin määrää.

Eläinten tai tavaroiden maastaviejän on sovitettava tarkastuspaikasta ja -ajankohdasta vientitarkastuksen tekijän kanssa.

11 §

Muutos eläintautien esiintymisessä

Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto voi kokonaan kieltää 2 §:ssä tarkoitettujen eläinten ja tavaroiden maahantuonnin, maastaviennin tai kuljetuksen Suomen alueen kautta taikka määrätä näille ehtoja, jos Suomessa tai muiden jäsenvaltioiden alueella esiintyy vakavaa eläintautia tai Suomeen uhkaa levitä vakava eläintauti taikka jos olennainen muutos

eläintaudin esiintymisessä Suomessa tai muussa jäsenvaltiossa taikka eläinten tai tavaroiden alkuperä-, kauttakulku- tai lähtömaassa taikka muu siihen verrattava äkillinen syy edellyttää sitä.

Kielto tai ehdot koskevat myös eläimiä ja tavaroita, joiden maahantuontiin on myönnetty lupa tai jotka on tarkastettu maahantuontia tai maastavientiä varten. Eläimiin ja tavaroihin, joiden maahantuonti on kielletty, sovelletaan 7 §:n 1 ja 4 momentin sekä 8 §:n säännöksiä.

12 §

Eläinten ja tavaroiden merkitseminen

Maahan tuotavat ja maasta vietävät eläimet ja tavarat on merkittävä siten, että ne voidaan tunnistaa niitä koskevissa asiakirjoissa tarkoitetuiksi eläimiksi tai tavaroiksi. Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto antaa tarvittaessa tarkempia säännöksiä eläinten ja tavaroiden merkitsemisestä.

13 §

Kunnaneläinlääkäriin palkkiot ja korvaukset sisämarkkinatuonnin valvonnassa

Kunnaneläinlääkäriellä on oikeus saada tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen säännösten mukaisten sisämarkkinatuonnin valvontaan liittyvien tehtävien suorittamisesta palkkio ja korvaus valtion varoista siten kuin eläinlääkäreiden toimituspalkkioista annetussa asetuksessa (1269/1989) säädetään.

14 §

Korvaus maastaviennin yhteydessä suoritetuista tarkastuksista

Kunnaneläinlääkäriellä ja maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston määräämällä eläinlääkäriellä on oikeus periä sisämarkkinaviennin sekä kolmansiin maihin tapahtuvan viennin yhteydessä suorittamistaan tarkastuksista tarkastuksen pyytäjältä korvaus siten kuin eläintautilaissa säädetään.

15 §

Maahantuojan ja maastaviejän maksettavat kustannukset

Tarkastuksen pyytäjän on suoritettava tä-

män asetuksen ja sen nojalla annettujen säännösten nojalla tehtävistä tarkastuksen suorittaneen eläinlääkäriin tai maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarviketosaston määräämistä toimenpiteistä aiheutuvat kustannukset.

16 §

Suhde eräisiin säännöksiin

Rauhoitettujen ja uhanalaisten eläinten ja niistä saatavien tuotteiden maahantuonnista ja maastaviennistä säädetään luonnonsuojelulaissa (1096/1996).

Eläinten kuljettamiseen maahantuonnin ja viennin yhteydessä sovelletaan eläinsuojelulakia (247/1996), eläinsuojeluasetusta (396/1996), eläinten kuljetuksesta annettua asetusta (491/1996) ja eurooppalaista yleis-sopimusta eläinten suojelemisesta kansainvälisten kuljetusten aikana (SopS 18/1975).

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

17 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Asetuksella kumotaan eläintautien vastustamisesta eläinten ja eräiden muiden tavaroiden maahantuonnista ja maastaviennistä 15 päivänä kesäkuuta 1994 annettu asetus (489/1994) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Kumottavan asetuksen nojalla annetut päätökset ja vientitarkastusten tekemistä varten eläinlääkäreille annetut määräykset jäävät kuitenkin voimaan, kunnes toisin säädetään.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa myönnetty tuontiluvat ovat edelleen voimassa luvassa mainitun ajan.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 1339

Valtioneuvoston päätös
varautumisesta ydinjätehuollon kustannuksiin annetun valtioneuvoston päätöksen
muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

Valtioneuvosto on kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä
lisännyt varautumisesta ydinjätehuollon kustannuksiin 18 päivänä helmikuuta 1988 annettuun valtioneuvoston päätökseen (165/1988) uuden 3 luvun, johon samalla on siirretty nykyinen 10 §, seuraavasti:

3 luku

Rahastotavoitteen määrääminen
ydinenergiain 40 §:n 3 momentin nojalla

9 a §

Rahastotavoitteen pienentäminen

Jos jätehuoltovelvollisen jonkin kalenterivuoden lopun vastuumäärä on vähintään 75 miljoonaa markkaa suurempi kuin ydinenergiain 44 §:n 1 momentin mukaisesti aiemmin vahvistettu saman kalenterivuoden vastuumäärän arvio ja jos samalla kalenterivuoden lopun vastuumäärän ja kolmella prosentilla korotetun, mainitun lainkohdan mukaisesti vahvistetun saman kalenterivuoden vastuumäärän arvion erotus (*vertailuerotus*) on suurempi kuin nolla, osa vertailuerotuksesta jätetään jätehuoltovelvollisen pyynnöstä huomioon ottamatta vahvistettaessa rahastotavoitetta kyseistä kalenterivuotta seuraaville kahdelle vuodelle 2 ja 3 momentissa tarkoitettulla tavalla.

Ensimmäisen vuoden rahastotavoite lasketaan 7 §:n 2 momentin mukaisesti käyttäen edellisen kalenterivuoden lopun vastuumäärän sijasta lukua, joka saadaan vähentämällä tästä vastuumäärästä kaksi kolmasosaa vertailuerotuksesta.

Toisen vuoden rahastotavoite lasketaan 7 §:n 2 momentin mukaisesti käyttäen edellisen kalenterivuoden lopun vastuumäärän

sijasta lukua, joka saadaan vähentämällä tästä vastuumäärästä yksi kolmasosa vertailuerotuksesta. Jos mainitun lainkohdan mukaisesti laskettu toisen vuoden pienentämätön rahastotavoite on suurempi kuin edellisen vuoden tämän pykälän 2 momentin mukaisesti vahvistettu pienennetty rahastotavoite, toisen vuoden rahastotavoitetta ei saa kuitenkaan vahvistaa pienemmäksi kuin 2 momentin mukaisesti pienennetty edellisen vuoden rahastotavoite.

Jos 2 tai 3 momentin mukaisesti laskettu rahastotavoite on vähemmän kuin viisi miljoonaa markkaa pienempi kuin 7 §:n 2 momentin mukaisesti laskettu rahastotavoite, rahastotavoitetta ei kyseessä olevana vuonna kuitenkaan pienennetä.

9 b §

Rahastotavoitteen pienentämisen rajoitukset

Edellä 9 a §:n 2 ja 3 momentin mukaisesti lasketun pienennetyn rahastotavoitteen ja 7 §:n 2 momentin mukaisesti lasketun rahastotavoitteen erotus voi olla enintään kahdeksan prosenttia edellisen kalenterivuoden lopun vastuumäärästä.

Enintään kahden peräkkäisen kalenterivuoden 9 a §:n 1 momentissa tarkoitettu vastuumäärien merkittävä erotus voidaan ottaa seuraavien vuosien rahastotavoitteen pienentämisen perusteeksi. Rahastotavoite voidaan

N:o 1339

pienentää 9 a §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettulla tavalla enintään neljänä peräkkäisenä vuotena.

Jos 9 a §:n 1 momentissa tarkoitettu vastuumäärien merkittävä erotus tai suuri osa erotuksesta aiheutuu siitä, että jätehuoltotoimenpiteitä on toteutettu oleellisesti vähemmän kuin vastuumäärän arvion perustana olevassa suunnitelmassa on oletettu, kauppa- ja teollisuusministeriön on jätettävä 9 a §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettu rahastotavoitteen pienennys kokonaan tai osittain tekemättä vahvistaessaan rahastotavoitteen kyseistä kalenterivuotta seuraaville kahdelle vuodelle.

9 c §

Jätehuoltovelvollisen pyyntö

Jätehuoltovelvollisen on pyydettävä 9 a

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

§:ssä tarkoitettua rahastotavoitteen pienentämistä viimeistään silloin, kun se toimittaa kauppa- ja teollisuusministeriölle edellisen kalenterivuoden lopun vastuumäärän ja kuluvan kalenterivuoden rahastotavoitteen vahvistamiseksi tarvittavat ydinenergia-asetuksen (161/1988) 88 §:n 3 momentissa tarkoitettua edellistä kalenterivuotta koskevat lopulliset tiedot.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Jos valtioneuvosto on ennen tämän päätöksen voimaantuloa päättänyt jätehuoltovelvollisen rahastotavoitteen tilapäisestä pienentämisestä ydinenergialain 46 §:n nojalla, rahastotavoitetta ei voida tämän päätöksen 9 a §:n nojalla pienentää niinä vuosina, joiden rahastotavoitteen pienentämistä valtioneuvoston päätös koskee.

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

Vanhempi hallitussihteeri Päivi Janka